

Nedělní farní zpravodaj 6/21

23. neděle v mezidobí

5. září LP 2021

Barva zelená. Mše vlastní. Gloria.

Liturgický cyklus B

Odp. Žalm: Duše má, chval Hospodina!

Úvodní slovo P. Jiřího Heblta

Milí bratři a sestry, obracím se na vás poprvé tímto způsobem. Nejprve vám všem chci poděkovat za přijetí, a také za úpravu bytu na faře. My kněží nemáme sice vlastní rodinu, ale domov a zázemí potřebujeme. Připravili jste mi v tomto směru skvělé podmínky. Vážím si toho! Pomalu se zabydluji v místě a seznamuji se s vámi. Chce to jistě čas, nedá se to moc urychlit. Vztahy vznikají právě v čase a upevňují se při společných prožitcích. Budu rád, když se nám podaří naplnit všechny příležitosti, které nám pomohou se poznat. Již předem vám děkuji za vaši vstřícnost. Pokud to bude jen trochu možné, rád přijmu každé vaše pozvání (třeba na nedělní oběd 😊).

Dovolte mi trochu se představit. Pocházím ze Sloupnice u Litomyšle. Byl jsem v rodině nejmladší, měl jsem tři sestry, z nichž dvě žijí. Otec byl učitelem na základní škole a maminka pracovala v domově důchodců. Od malička jsem chodil s rodinou do kostela. Oba rodiče již zemřeli a právě, když píši tyto řádky, je to přesně osm let, co zemřela jedna z mých sester. Byla tehdy s dominikány, a také s panem kardinálem Dukou na dovolené v klášteře v Chorvatsku. Přímo na pláži se její srdce zastavilo. Křížek, který jsem dal na oltář ve farním kostele, je památka na ni.

Po základní škole jsem absolvoval stavební průmyslovku ve Vysokém Mýtě a v návaznosti na to stavební inženýrství na ČVUT v Praze. Po roční vojenské službě jsem pracoval ve svém oboru u podniku Silnice Hradec Králové. Byl jsem projektant. V té době mě však začal Bůh volat ke kněžství. Psala se osmdesátá léta a nebylo zřejmé, jak to povolání uskutečnit. Je pravda, že to bylo takové období mého „hádání s Hospodinem“. Neuměl jsem si sebe představit jako faráře. To volání však bylo silnější. Kamínek ke kamínku se skládala mozaika. V létě 1989 už jsem se rozhodl a rok na to jsem skončil v projekci a nastoupil do semináře do Prahy. Za pět let jsem byl zde v Hradci vysvěcen na jáhna a brzy nato na kněze. Moje první kaplanské místo bylo Vrchlaví, tam jsem sloužil jeden rok, pak mě pan biskup Otčenášek povolal sem do Hradce. Pobyl jsem tu rok na biskupství, u Panny Marie a s vysokoškoly. Rád na ten čas vzpomínám. Ve čtvrtek jsem míval mši svatou v kapli na Rožberku. Prožil jsem zde i památnou návštěvu Jana Pavla II. Po roce služby v Hradci mě představení poslali na další studia do Říma. Studium christologie jsem po dvou letech ukončil licenciátem a vrátil se do diecéze. Svěřili mi farnost Dolní Újezd u Litomyšle, kde jsem udělal pěknou a bohatou zkušenost se službou ve farnosti. K tomu jsem zde v Hradci měl další povinnosti na Pedagogické fakultě a při formaci trvalých jáhnů.

V roce 2009 mě pan biskup Duka poslal do Chrudimi, kde jsem mimo farní správy sloužil kněžím jako okrskový vikář. V okresním městě byla služba zase jinak pestrá. Něco mi oproti předchozí misi ubylo, třeba učení náboženství, něco však přibylo, třeba služba v nemocnici, v hospici a v domovech důchodců i bohaté ekumenické kontakty. Spravoval jsem faru a devět kostelů. Kolem oprav bylo dost starostí, přesto mi Chrudim přirostla k srdci.

Když jsme se v zimě v chrudimské farnosti modlili za otce Miloše, ani ve snu by mě nenapadlo, že za pár měsíců půjdu na jeho místo. Vzal jsem to však jako od Pána, tak snad mohu říci, že jsem svobodný pro to být zde a sloužit tady. Budu se snažit zde být s otevřeným srdcem pro Pána i pro vás. V každém případě vás však prosím o modlitbu a spolupráci, abychom splnili to, co zde On má s námi „za lubem.“ Těším se na společnou cestu a věřím, že si vzájemně pomůžeme do Boží blízkosti. K tomu vám ze srdce žehnám

Jiří Heblt

Ze setkání pastorační rady

Sešli jsme se v pondělí 30. srpna ve složení, které bylo stanoveno ještě za Otce Miloslava. Nová pastorační rada bude volena a jmenována až po několika měsících od nástupu nového duchovního správce.

Setkání zahájil Jiří Heblt modlitbou a poděkováním za úpravu prostor fary, jeho bytu.

Běžný úklid kostela běží, skupiny jsou určeny. Ve zpravodaji byly už uvedeny.

V sobotu 18. září 2021 od 8 hodin proběhne generální úklid kostela. Mádlíkovi s ostatními vyčistí v týdnu okna a polstrování lavic, abychom v sobotu udělali zbytek. Prosíme o vaši pomoc.

Dohodli jsme, že bude provedena drobná úprava obětního stolu a ambonu, a sice obrazy z nich budou sejmuty, a tak bude obnoven původní stav.

Začneme uvažovat o opravě nátěru střechy věže farního kostela. Stanislav Verner zjistí v této věci, jaké jsou možnosti.

Uvažujeme také o nové vývěsce pro Rožberk, která by pravděpodobně byla umístěna na dveřích kaple. Zjistí Lukáš Vízek.

Na Rožberku se propadá zídka ke kapličky, je na pozemku města. Jan Mádlík zjistí, na koho se v tomto obrátit.

Na Rožberku i na Pouchově bude třeba provést drobné opravy zvonění. O zajištění požádáme Ivu Rybeckou.

Při příležitosti výročí 100 let kapličky na Rožberku v roce 2023 bychom chtěli vymalovat její interiér.

Chtěli bychom nechat renovovat webové stránky farnosti.

Stanislav Verner zajistí revizi plynových kotlů na faře a v kostele na Pouchově.

Od září nastavujeme následující systém bohoslužeb. Rytmičné bohoslužby budou vždy první neděli v měsíci, třetí neděli v měsíci bude vždy mše zaměřená více na děti.

Obnovíme také katecheze pro děti během kázání (o všech nedělích mimo zmíněné nové bohoslužby pro děti).

Zveme k těmto dvěma příležitostem rodiny s dětmi.

V neděli večer od 19:30 do 20:30 bude otevřen kostel k tiché adoraci.

Každý pátek bude od 16 do 16:55 adorace v kapli na Rožberku.

Pokud dovolí situace, budou všechny události v církevním roce slaveny tak, jak bylo zvykem, to se týká zejména termínů.

Zapsal Lukáš Vízek a doplnil Jiří Heblt